

Op 1 dec 2012, om 18:14 heeft fons elders naar aanleiding van
UNFOLDING FROGS, Code-In Life, the Universe and Everything
een programma van Elena Beelaerts en Floris Tilanus
in FELIX MERITIS d.d. 30 november 2012,
het volgende geschreven:

Lieve Elena en Floris,

We hebben gisterenavond in opgaande lijn genoten van jullie Gesamtkunstwerk, zoals het hoort bij getal reeksen. Om vanuit een initiële chaos het thema 'code' zo te lijf te gaan dat het onmerkbaar via tekst, dans en muziek tot leven komt en daardoor in zijn tegendeel omslaat, was voor mij een bron van inspiratie, en getuigt van een razend knap ontwerp, dito regie en presentatie. Allen die hieraan hebben meegewerkt verdienen een groot compliment.

Heather Ware in haar groenachtige Aziz-'aardappelzak' belichaamt voor mij de paradox van de avond. Haar eerste dans-act in samenspel met de pianola eindigt als gelijkspel tussen pianola en lichaam. Maar als zij een tweede keer gaat meedansen in het samenspel van dansende, langzaam bewegende mannen, voel je als publiek dat de code (pianola) het nooit kan winnen van het leven (lichaam).

Die ervaring krijgt een vervolg in de derde act van Alan Turing als hij zijn leven verkiest boven zijn rekenkundige genialiteit die hem beroemd gemaakt heeft. Dat Turing's keus tot zelfdoding leidt, maakt zijn statement alleen maar sterker, al beweert Schopenhauer terecht dat zelfmoord geen enkel filosofisch probleem oplost en vanuit dat perspectief geen zin heeft.

De paradox van UNFOLDING FROGS, Code-In Life, the Universe and Everything is de spanningsboog tussen twee beginselen: het beginsel van uitgesloten derde – de nullen en enen – , min of meer (?) jullie definitie van CODE, en het beginsel van gelijktijdigheid, het creatieve beginsel 'par excellence'.

Het beginsel van uitgesloten derde, ofwel 0 ofwel 1 en niets daartussen, is een product van de menselijke geest, in dit geval de geest van Aristoteles. Het is zijn derde beginsel in de trits: identiteit, niet-tegenstrijdigheid en uitgesloten derde. Het Aristotelisch beginsel van uitgesloten derde is een puur logisch beginsel. Het behoort tot de mentale orde, en doet als zodanig dienst in de software van onze

computers. De computer kan het zinvol gebruiken in contradictoire zin: niet zowel p als niet-p, dus niet zowel 0 als niet-0, ofwel niet zowel 1, als niet-1, maar het leven kan dat beginsel alleen gebruiken door het om te buigen in polaire zin, zoals Yin en Yang. De code staat in dienst van het leven, niet andersom.

Of deze conclusie, de mijne, ook die van jullie is, weet ik eigenlijk niet zeker. Want UNFOLDING FROGS bracht de tegenstelling tussen deze twee oeroude beginselen via allerlei tegenstrijdige prikkels en situaties letterlijk tot leven, maar misschien wel zonder het zelf te begrijpen want de analyse van codes en regels liet te wensen over. Ik geloof niet dat het publiek er veel van begrepen heeft. En dat kon ook niet! Want het beginsel van uitgesloten derde beheerst vergaand het Westerse denken, hoewel gelukkig niet gisterenavond, een heel bijzondere avond.

Mijn dank!

Groet,

Fons